توقف کنید که بزرگتارانم گفته بر یکان نمی‌سگالند

درویش سر برآورد و گفت شعر

گفته بر سر سفرهٔ من کو حیاتش ••••

•• گفته را یاران تهی گوفته است

حکایت مربی گفت پیرا چگذم گزرسد

غلامی بر یخ اندرم ازین سبب که زیارتم نمی‌کنند

واوقات مرا از تردد ایشان تشویش است

گفت بیرحمه درویش نندم ایشان را دلداری بده و آنچه

توانگر اند از ایشان چیزی بخواه که دیگر یکی گرد

تو نگردد **بیت** گر گدا پیش روِ لشکر اسلام بود

کافر از بیم تو قع بر و تا چین **حکایت**

منکلمی پدر را گفت هیچ از ین سخن رنگین دلا ویز

مسلمانان در من اثر نمی‌کند بحکم انک نمی‌بینم ایشانرا

بیرحمه باشد که بیچاره درویش

بیرحمه باشد که بیچاره درویش

بیرحمه باشد که بیچاره درویش

بیرحمه باشد که بیچاره درویش

بیرحمه باشد که بیچاره درویش

بیرحمه باشد که بیچاره درویش

بیرحمه باشد که بیچاره درویش

بیرحمه باشد که بیچاره درویش

بیرحمه باشد که بیچاره درویش

بیرحمه باشد که بیچاره درویش

فصل موافق گفتار **شعر** ترک دنیا بمردم آموزند

خویشتن سیم و غل اندوزند

عالم را که گفت باشد و بس

هرچه گوید نگیرد اندر کس

عالم انگس بود که بنکند نه بگوید بخلق و خود نکند

اتا مرون الناس بالبر وتنسون انفسکم **بیت**

عالم که کار آنی و تن پروری کند او خویشتن

گمست کرا رهبری کند پذیرفت ای پسر

بحر دین خیال باطل نشاید روی از تربیت

ناصحان بگزد آیندن و علما را بفضلیت منسوب

گردن و در طلب عالم معصوم توفیق از فواید علم

محروم ماندن همچنان که نابینا بین شبی در رہ

وحل افتاده بود و فریاد همی کرد و میگفت